

Η αρχιτεκτονική των αδιεξόδων (Σαράντος Καργάκος, συγγραφέας - ιστορικός)

Categories : [ΚΟΙΝΩΝΙΑ](#)

Date : 3 Απριλίου, 2014

Είμαστε σε μία κατάσταση όπου η καλύτερη περίπτωση είναι η... χειρότερη περίπτωση! **Ζούμε την αρχιτεκτονική των αδιεξόδων.** Οι αριστοτέχνες της σύγχρονης ρυμοτομίας από χίλιους δρόμους μας οδήγησαν στη λεωφόρο της απελπισίας. Αλλά και της μωρίας. **Ο πιο σίγουρος τρόπος να κάνεις τον άνθρωπο ηλίθιο, είναι να τον αντιμετωπίζεις σαν... ηλίθιο.** Κι έτσι μας αντιμετωπίζουν.

Το μόνο πράγμα που μπορούμε να περιμένουμε είναι το... απρόσμενο. Η ελληνική οικονομία, που έδινε μέχρι πρόσφατα την ψευδαίσθηση της ευρωστίας, ήταν ένα τεράστιο χρωματιστό μπαλόνι που ξαφνικά ξεφούσκωσε, όταν του ξέφυγε ο αέρας. Κάναμε οικονομία του αέρα και των αεριτζήδων. Έτσι έγιναν πραγματικότητα και οι χειρότεροι φόβοι μας. Και δεν ήταν δύσκολο να το πάθουμε αυτό, διότι **στον παρόντα καιρό η παραπλάνηση επιτηδεύει εμφανίζεται σαν μία άλλη εκδοχή της αλήθειας.**

Η αλήθεια, η πραγματική αλήθεια, έχει σκεπαστεί από την λάσπη του φόβου. Ο φόβος μπορεί συχνά να γίνει αποτελεσματικό κίνητρο για κάτι θετικό. Συχνότερα, όμως, για κάτι αρνητικό, όπως τώρα συμβαίνει στη δική μας χώρα. Φοβόμαστε το φόβο μας!

Σε λίγο όλοι μας, γυναίκες και άνδρες, θα φοράμε μάσκες. Για να κρύψουμε το φόβο μας. Το φόβο, μήπως ο άλλος ανακαλύψει την αλήθεια μας. Και που η αλήθεια αυτή είναι το ψέμα μας. Δυστυχώς, μόνη αλήθεια μας είναι το ψέμα. Όσα ζήσαμε, όσα κτίσαμε ήταν ένα γιγάντιο ψέμα. Που το θέλαμε για να μη θεωρούμαστε φτωχοί. Θεωρούσαμε την έντιμη πενία ξεπεσμό, ατιμία και την άτιμη πλουτομανία τιμή. Όλα στη ζωή μας ήσαν ψέματα. Ακόμη και οι λέξεις φορούσαν και φορούν προσωπίο, για να κρύβεται το πραγματικό νόημά τους.

Έτσι στο χώρο της πολιτικής, στο χώρο της επίσημης διανοήσεως και της κοινωνικής ζωής η γλώσσα είναι κρυπτογραφημένη. Κι αυτό πέρασε στο

λαό με τη μορφή δυσπιστίας και προς ό,τι μπορεί να είναι αλήθεια. Στα μάτια του φιλύποπτου λαού μας μπορεί να πάρει αλληγορική σημασία. Να δηλώνει κάτι το δυσεξιχνίαστο και απειλητικό. **Τα χρόνια απάτης και προδοσίας έχουν κάνει αυτό το λαό να μην πιστεύει τώρα πια σε τίποτε**. Και πρώτα απ' όλα στον εαυτό του. Δύσκολο να ξορκίσουμε το κακό που τρέχει στις φλέβες μας από παλιά.

Κι αν αύριο παρουσιαστεί κάποιος πολιτικός με άλλο όραμα Ελλάδος που θα μας φτερώνει και δεν θα μας πληγώνει, πρέπει να καταφύγει σε άλλα μέσα· πρέπει να επινοήσει μια περισσότερο περίτεχνη αλλά και «μπρατσωμένη» στρατηγική. Να απελευθερώσει το λαό από τη δουλεία του ψέματος, από τις αυταπάτες και απάτες μιας οικονομίας που τάχα προσφέρει άνεση και ευημερία χωρίς στροφή προς την παραγωγική εργασία. Να κάνει κρούση στο υπόλειμμα φιλότιμου που μας έχει απομείνει. Να κολακεύσει –έστω– το περίσσευμα θάρρους και δυναμισμού που εγκλείει μέσα του αυτός ο λαός. Η αλήθεια θα ελευθερώσει αυτόν. Όχι γιατί το είπε ο Χριστός, αλλά γιατί με την αλήθεια θα μάθει να ζυγίζει σωστά τον εαυτό του.

Αυτός ο λαός που κάποτε γινόταν οχληρός λόγω του ανυπότακτου χαρακτήρα του, εδώ και καιρό, λόγω ενός εξευτελιστικού και εξευτελισμένου κομματισμού, έμαθε να περπατά ομαδικά σαν τις χήνες. Αύριο, αν οι συνθήκες απελπισίας επαυξηθούν, δεν αποκλείεται να περπατά με το «Βήμα της χήνας».

Διάχυτη είναι η διάθεση να στραφούμε προς το παρελθόν. Μακάρι να μπορούσαμε να διδαχθούμε κάτι από αυτό. Αλλά ας μην ξεχνάμε το βασικό: **Όταν οι άνθρωποι και τα κράτη στρέφονται υπερβολικά στο παρελθόν, τούτο μπορεί να σημαίνει ότι δεν έχουν μέλλον.**

Το παρελθόν δεν είναι λιμάνι για ν' αράξουμε σ' αυτό· είναι φάρος που πρέπει να δείχνει τα λιμάνια του μέλλοντος. Η παθητική ενατένιση του παρελθόντος δεσμεύει· η δυναμική ελευθερώνει από πολλά. Ακόμη κι από την ευπιστία. Γιατί το μέγα δίδαγμα της Ιστορίας δεν είναι μόνο το όποιος πρόδωσε, θα ξαναπροδώσει, αλλά το όποιος προδόθηκε θα ξαναπροδοθεί, αν δεν ανοίξει τα μάτια του ενωρίς. Και ο λαός μας παραμένει ή τουλάχιστον παρέμενε «πάντα ευκολόπιστος και πάντα προδομένος», όπως το είπε ο Σολωμός. Και φοβάμαι παρά τη διάχυτη καχυποψία, που δηλητηριάζει την ατμόσφαιρα, ότι θα ξαναπροδοθεί. Γιατί κανείς δεν του μιλά για εργασία. Όλοι του μιλούν για θέσεις εργασίας. Να κάθεται!

Η τύχη γίνεται συχνά ο μεγαλύτερος μυθιστοριογράφος της Ιστορίας.

Μας έπεσαν πολλά λαχεία κατά την τελευταία τριακονταετία. Δεν αξιοποιήσαμε τίποτε. **Κάναμε πολιτικό και κοινωνικό αρχοντοχωριατισμό.** Έτσι η δική μας καλή τύχη έγινε κακοτυχία και πηγή ευτυχίας για άλλους που δεν έχουν τις καλύτερες διαθέσεις για μας. Ο λαός μας βαρυστομάχιασε από το σανό του ψέματος. Οι ηθικολόγοι του λένε: η αλήθεια λυτρώνει. Ας την αναζητήσουμε. Εδώ είναι που κολλάμε.

Η παροχή δανείων δεν θα μας σώσει. Θα μας χαντακώσει. Άκουγα τον υπουργό να λέει: «Το νέο δάνειο έρχεται». Την ίδια στιγμή στην εφημερίδα διάβαζα: «Απολαύστε τη φιλοξενία μας». Ήταν διαφήμιση Γραφείου Κηδειών...!

(Πηγή: sarantoskargakos.gr)